

SLOVENSKI NAROD.

Izhaja vsak dan sivečer, izimši nedelje in praznike, ter velja po pošti prejemati za avstro-ogerske dežele za vse leto 15 gld., za pol leta 8 gld., za četrt leta 4 gld., za jeden mesec 1 gld., 40 kr. — Za Ljubljano brez pošiljanja na dom za vse leto 13 gld., za četrt leta 3 gld. 30 kr., za jeden mesec 1 gld. 10 kr. Za pošiljanje na dom računa se po 10 kr. na mesec, po 30 kr. za četrt leta. — Za tuje dežele toliko več, kolikor poština znaša.

Za oznanila plačuje se od četristopne petit-viste po 6 kr., če se oznanilo jedenkrat tiska, po 5 kr., če se dvakrat, in po 4 kr., če se trikrat ali večkrat tiska.

Dopisi naj se izvolijo frankirati. — Rokopisi se ne vračajo. — Uredništvo in upravnništvo je na Kongresnem trgu št. 12.

Upravnistvu naj se blagovolijo pošiljati naročnine, reklamacije, oznanila, t. j. vse administrativne stvari.

Slovenske paralelke na Celjski gimnaziji.

Celje se šteje sicer mej nemška mesta — opravičeno, ali ne opravičeno, o tem razsojevala bo prihodnost — vendar pa tiči v sredi slovenske pokrajine, ki ne bo, če nas Bog pred Prusijo obvaruje, nikdar nemška postala. Nemški otok je torej sredi slovenskega jezera, tako, da postane — kakor je nekaj že bilo — zopet lahko slovensko mesto. In v tem oziru je skoraj več gotovosti, da postane to mestice zopet slovensko, kakor pa je gotovosti, da ostane nemško za celo večnost! Nes pametno je, če se glede Celja govori o kaki stalni in opravičeni nemški posesti, koje bi se dotakniti ne smeli, vsaj toliko časa ne, dokler veljajo za Avstrijo tista načela, v kojih se je rodila sedanja koalicija. To Celje je nenaravna nemška priboritev, ki tiči v sredi našega mesa, in prav naravno je, da je nam Celje istotako neprijetno, kakor je Špancem neprijeten angleški Gibraltar, ki je — si licet parva compo-nere magnis — nekako angleško Celje sredi španskih pokrajin. Naj se tolači vprašanje o posestni pravici do Celja tako ali tako, gotovo je, da Celjska gimnazija ne spada v ta posest. Ta gimnazija se ni ustanovila radi nemškutarskega Celja, ta gimnazija ustanovila se je v prvi vrsti radi slovenskega Spodnjega Štajerja. Ne spada torej toliko v nemško posestno sfero, temveč mnogo bolj v sfero slovenske posesti, ki je na Spodnjem Štajerskem jedina opravičena. Pri nas pa jeden sam Nemec mnogo več velja nego tisoč Slovencev in zategadelj se ne čudimo, da se obnašajo Nemci tako, kakor da je gimnazija v Celji izključna last nemškutarskega mesta in da je slovenska okolica faktor, ki pride pri ti gimnaziji le toliko v poštev, kolikor ji germansko Celje milosti podeliti hoče. Ne čudimo se tudi, če na tej gimnaziji, — ki bi morala prav za prav biti slovenska — še dandanes ni slovenskih paralel, in ne čudimo se, da je nastal ogenj v strehi, ko se je izrekla ponižna slovenska želja po teh paralelkah. Pomislimo vendar, kake so razmere. V malem, neznatnem umetno nemškem mestu imamo gimnazijo, ki je povsem nemšk zavod z učitelji, ki umejo slovensko mladino spretno germanizovati. Obiskuje pa ta zavod večinoma slovenska mladina, in človek bi menil, da se ne bodo

napravljale nikake zapreke, če bi ponižna slovenska večina ponižno prosila, da naj se ji privolijo slovenske paralelke. In taka ponižna prošnja se je izrekla; kar bi se bilo drugod zahtevalo, to se tukaj po stari slovenski šegi samo prosi. Pa že vsled te prošnje razvnelo se je nemško srce, in kakor levi se boré Nemci proti ponižnemu Slovincu, ter dokazuje se, da je Celjska gimnazija strogo nemška last, koje se Slovenec, ki vso to quasi-germansko Celjsko slavo vzdržuje, in ki pred vsem vzdržuje tudi Celjsko gimnazijo, niti z malim prstkom dotakniti ne sme. Če spada tedaj Celjska gimnazija v nemško posestno sfero, potem spada v to sfero vsak slovenski otrok, ki se rodi v Spodnjem Štajerji, potem spada sploh vse v nemško opravičeno posest, in potem se vé Slovincem ne ostaja družega, nego da se ravna po visoko političnem programu „Süd-Steierische Post“, da tedaj ničesar ne zahtevajo, se umaknejo v stran, ter čakajo svoje smrti. Pripoveduje se, da se je s Celjskimi paralelkami bavil že tudi ministerski svet in sicer sedanji ministerski svet, in pripoveduje se, da je v ti za Slovence toliko važni, za ošabno Nemštvo pa silno nevažni zadevi koalicijski ministerski svet došel — dasi sedi v koaliciji mej drugimi tudi gospod Miha Vošnjak — do zaključka, da spada Celjska gimnazija v nemško posestno okrožje, da torej slovenskih paralel ni dovoliti, izvzemši slučaja, da Nemci v to privolijo. Tako ali jednako izrazil se je baje naučni minister Madeyski in slovenskim sobratom je na srce pokladal, da naj v ti zadevi prej kot mogoče doženo sporazumljenje z Nemci, ker so drugače slovenske paralelke nemogoče. Sedaj smo izvedeli vsaj resnico, sedaj vemo, da dobe Celjski Slovenci slovenske paralelke tedaj, kadar pravični Nemci v to privolijo. In ker se bode to o sv. Nikoli zgodilo, potem dobimo prav kmalo slovenske paralelke na Celjski gimnaziji! Tu se je narava naše preslavljenе koalicije s pravim svojim licem pokazala. Kvintesenca koalicije je pač ta, da bo Slovan dobil vse tisto, v kar bo hotel Nemec privoliti! Spodnje-štajerski Slovenci živeli bodo odslej v obilici, posebno, če se bodo ravnali po Miha Vošnjakovem programu, ki pravi: ničesar zahtevati!

Pravi slovenski poslanci pa naj vzlic temu slovenskih paralel na Celjski gimnaziji ne pusté s pogleda, in zahtevajo jih naj z vso odločnostjo tudi tedaj, če bi — kar pa nikakor ni pričakovati — naši Nemci ž njimi zadovoljni ne bili. Torej slava koaliciji!

Deželni zbor kranjski.

(VII. seja dné 26. januarja 1894.)

Ob 1/2 11. uri otvori deželni glavar Detela sejo, konstatujoč sklepčnost zbornice. Prečita in odobri se zapisnik zadnje seje. Došle prošnje se izroče dotičnim odsekom, istotako poročilo deželnega odbora (pril. 47 du 53.)

Posl. Hribar utemeljuje svoj in tovarišev samostalni predlog o dodatnih naredbah glede nedeljskega posvečevanja.

Predlog se glasi: Visoki deželni zbor naj sklene: Visoka c. kr. deželna vlada se pozivlje izposlovati na pristojnem mestu k § 2. lit. B točka 10. ministerske naredbe z dne 27. maja 1885, drž. zak. štev. 83, dodatek, vsled katerega bode prodajalcem specerijskega, kolonijalnega blaga in delikates v vsem obsegu vojvodine Kranjske zapovedano, da ob nedeljah zapirajo svoje prodajalnice opoldne. — Predlog so podpisali poslanci:

Iv. Hribar, dr. Iv. Tavčar, Šuklje, Višničnik, L. Svetec, Josip Lenarčič, dr. Vošnjak, dr. vit. Bleiweis Trsteniški.

Velicega pomena je ta stvar z raznih ozirov. Z narodno-gospodarskega, da se delavec odpočije, z verskega, da se mu da prilika zadoščevati svojim verskim dolžnostim, z sanitarnega, da si okrepi zdravje s počitkom in konečno s humanitarnega, ker delavec je po napornem delu potreben počitka. Množili so se torej glasovi, naj se strogo gleda na to, da se res ob nedeljah ne izvršuje obrtno delo in da se delavcem dá potrebnega počitka. Zakon navaja posamične izjeme, v katerih je dovoljeno imeti odprte prodajalnice in izvrševati obrte. Vender pa se zajo predaleč in jemlje mnogim mogočnost nedeljskega počitka. V prodajalnicah na deželi skoro nikakega nedeljskega počitka ni, ker so odprte tudi popoldne. Ljudje pa prihajajo od zvonaj le večinoma zjutraj

LISTEK.

Werther.

(Srbski spisal L. K. Lazarevič. Preložil J. P. Planinski.)
(Dalje.)

— Meni še pet, pravi nalahko svoji družini. Potem pa se samo z licem obrne proti „duelantom“ in glasno pravi:

— Gospod poročnik!

— Izvolite, gospod major! odgovori Vasiljevič in spusti roko in sabljo.

— Izročite mi sabljo!

Vasiljevič prime svojo sabljo za ostrino, a roček pomoli brigadirju.

— V zapor! veli brigadir in pokaže z roko na jedno stranskih sob.

— Razumem! reče Vasiljevič in se vrlo nekoordinovano obrne ter gre proti odkazanim mu dverim.

Brigadir udari z ročkom ob mizo, ne premaknivši rok s kart.

Natakar pride.

— Ona soba ondu naj se zaklene, a ključ

naj se prinese meni. Na, shrani to sabljo ... ali plačate?

Igralci pomešajo karte. Brigadir pobere novce in prične hitro, kakor človek, kateri je kaj zamudil, mešati karte, a preko ramen govoriti Janku:

— Ne vem, gospodine, čemu ste vi le sem prišli, samo da kvarite družino! Pa potem, vzeli ste mojo sabljo, kakor da je to ... občinska stvar ...

Janko vtakne sabljo v nožnico in se jame nekako nerodno opravičevati. Katanič ga zaupno potegne na stran:

— Pustite, ni potreba! Pojdite raje domov! Vidi se vam, da ste pošten in rahel človek!

Janko bi ga kar objel. V ti nepriliki, glej, kako se mu prijateljski javlja človek, povse nepoznat. Že je mislil s solzami braniti svojo nedolžnost.

— Pustite, pustite! pravi Katanič, prime ga izpod roke in oba gresta na plano.

Niti pri ti priliki Janko ne vidi onih dveh, ki stojita pod orehom, ali Kataničevemu očesu niti to ne uide. Ko sta že v parku, izpregovori:

— Meni vas je žal, da se vam je ta neprilika primerila. Vi slabo poznate svet ... oprostite!

... in vi zamišljate v vsakomur svoje srce in svojo oliko. A ti nazori so vrlo napačni in nepraktični ... nikarite se srditi! To je ...

Janko mu stisne roko:

— Hvala vam, gospod! Vi ste pripomogli, da ga nisem zadavil. Želim, da vam to uslugo pri boljši priliki stotero povrnem!

Zopet mu stisne roko.

— Bedak! Kakšno uslugo? misli si Katanič in se razveseli, ko ga dovede do vrat, da se je rešil njegovega stiskanja.

Vračuje se v gostilno, poje si polahko in krene mimo oreha, ali pod njim ni več nikogar.

Brez sumnje je bila ona z detetom! misli si Katanič. No! Sedaj se je menda uverila, da je ... Hotel je reči „bedak“, ali ko natanko premisli, kako se je stvar godila, izbriše besedo „bedak“ iz tega razgovora s samim seboj.

V gostilni dobi še celo družino, katera se pa niti ne spominja več afere, ampak je prav dobre volje. Joca Mijič je nagnil glavo in poje pesen „Lijepa naša domovino!“ po ariji „Oaamo, onamo!“ ter se pritožuje, da mu nihče ne zna sekundovati. Praktikant Steva pomaka pret v vino in piše ž njim po mizi svoje ime. Profesor Nedič prevaja govor

in si lahko nakupijo potrebne stvari. Popoldne jih je le malo, pač pa je mnogo žganjarjev, ki oblegajo specerijske prodajnice. Zarad taci pa pač ni vredno, da bi se kratil nedeljski mir služčemu osobju. Tudi zaradi trafik morajo trgovci imeti prodajalnice odprte ob nedeljah do pozne ure, akopram so mnogi prosili, da bi smeli zapirati jih ob nedeljah popoldne. A finančno ravnateljstvo je prošnje odklonilo. Država bi vendar morala dajati dober izgled in ne gledati na tistih par krajcarjev, ki se morda skupijo ob nedeljah popoldne v taci prodajnicah. Saj je itak dovolj drugih trafik odprtih ves dan in se dobe smotke tudi v gostilnah.

Omenja, da predloga tovariši z one strani niso hoteli podpisati, akopram bi bila to v prvi vrsti njih dolžnost. Pravi liberalizem ni bil nikdar proti posvečevanju nedelj, to je le tisti lažiliberizem, ki ga je slovenska liberalna stranka vedno obsojala. V formalnem oziru predlaga, da se predlog izroči upravnemu odseku.

Ker je deželni glavar Detela posegel v debato, rekoč, da ne gre, da bi se celi stranki očitalo, da ni podpisala predloga, ker iz tega še ne sledi, da se ne strinja z njim, zavrnil ga je posl. Hribar prav odločno, ker o tem, kaj se mu zdi potrebno govoriti pri utemeljevanju predloga, nikakor nima odločevati deželni glavar, nego govornik sam.

Posl. Šuklje utemeljuje potem v daljšem govoru svoj in tovarišev samostalni predlog, ki se glasi: Slavni deželni zbor naj sklene:

„V pokritje stroškov, prouzročenih po napravi osnovnega projekta in generalnega proračuna za zgradbo belokranjske lokalne železnice, dovoli se iz deželnega zaklada primeren prispevek“.

Podpisali so poslanci: Šuklje, Višnikar, dr. Vošnjak, dr. Papež, L. Svetec, Pakiž, O. Ogorelec, Dragoš, Iv. Hribar, Povše, Klun, V. Pfeifer, Murnik, Žitnik, F. Stegnar, Lenarčič.

Važnost te železnice je tako jasna, da bi bilo odveč dvomiti o njej. Trkali bomo tako dolgo, dokler se nam ne dovoli. Želez bi od deželnega odbora malo manj natančnosti in točnosti ali več naglosti. Treba je, da se napravi projekt te železnice, da se bode moglo z njim stopiti pred ministerstvo. Najlepši govori in napitnice pri volilskih shodih pa ne bodo stvari spravili naprej, ako se ne pridruži tudi resno delovanje. Če ne dosežemo glavne proge, kar je težko glede konkurence Reke in Trsta, skušajmo vsaj lokalno progo druge vrste. Ta proga bi se morala pričeti v Novem Mestu, a ne na Straži, ker ne gre nikakor prezirati največjo občino na Dolenjskem. Navaja razne številke o dolgotnosti proge in o stroških in navaja, da ozkotirne železnice v Bosni prav dobro zmagujejo dosti veliki promet in se na njih vozi tudi dovolj hitro. Zadoščala bi torej tudi nam taka železnica. Potrebujemo deželne pomoči, da se izdela neobhodno potreben projekt. Za dolenjsko železnico se je ob svojem času v to svrhu dovolilo 5000 gld., ki so se vraili z obrestmi vred. Lepa in rodovitna je belokranjska pokrajina in nadarjeno nje prebivalstvo in mnogo bi se dalo storiti za nje povzdigo, ako dobi železnico. Zdaj pa gine in propada ta pokrajina zaradi

pomanjkanja potrebnih občil. V formalnem oziru priporoča, da se predlog izroči finančnemu odseku.

Potem se je rešila dolga vrsta prošenj, oziroma izročila deželnemu odboru v primerno rešitev. (Konec prih.)

Politični razgled.

Notranje dežele.

V Ljubljani, 26. januarja.

Ministerski glas.

Poljska ministra Madeyski in Jaworski se mudita sedaj, ker sta tudi deželna poslancev, v Lvovu. Njima na čast priredili so dež. poslanci sijajen banket, na katerem je minister Madeyski povedal, kaj je namen koalicije in kako je nastala. Rekel je, da je koalicijo prouzročil in omogočil — radikalizem, ki se je v vse javno življenje usilil in primoral vse zmerne elemente, da so se združili na skupni odpor. Koalicija je plod razuma koaliranih strank in osnovana na mejsobnem spoštovanju. Politično življenje Poljakov, ki so zmerni in se sami premagujejo, ugledilo je koaliciji pot. — Take rožice je sadil pri penečem šampanjcu naučni minister ekselencja Madeyski, le žal, da niso resnične. Koalicija je namreč posledica Taaffeove volilne reforme; v njej so se združili vsi nasprotniki splošne in jednake volilne pravice — to je vsa tajnost.

Pravda zoper „Omladinu“.

Včeraj je bil zaslišan 25letni cand. phil. Anton Hajn, urednik sedaj v Kolinu izhajajočega časopisa „Neodvisle Listy“. Zatožba ga dolži, da je v listu „Neodvislost“ — kateri je pred razglasenjem izjemnih naredeb izdajal v Pragi in čegar izhajanje je vlada na podlagi teh izjemnih naredeb prepovedala — priobčil več člankov, s katerimi je storil hudo delstvo motenja javnega reda in pokoja. Zatožba pravi, da je bil Hajn eden voditeljev „Omladine“. Zatoženec se je v dve uri trajajočem govoru branil in dokazoval svojo nedolžnost. Po dopoludanski razpravi poklical je predsednik deželnega sodišča zagovornike k sebi in jih po naročilu pravosodnega ministerstva vprašal, če zahtevajo, kakor v podanem protestu, da se preskrbi druga dvorana. Rekel jim je, da bi se v tem slučaju morala razprava ali odložiti, dokler se ne najde druga dvorana ali pa vršiti zoper manjše skupine zatožencev posebej. Zagovorniki so se zadovoljili s sedanjo dvorano. Čudno, da sodišče pred obravnavo ni poiskalo primerne dvorane!

Izjemne naredb.

Izjemno stanje v Pragi traja blizu pol leta. Da je prebivalstvu ne samo nadležno, ampak v gmotno škodo, to je povsem naravno. V predvčerajšnji seji občinskega sveta Praškega odveljal je nasvet, naj se naprosi vlada, da razveljavi izjemne naredb. V tej peticiji pravi občinski svet, da prihaja vsled izjemnih naredeb dosti manj tujcev v Prago, kakor prej in da ima trgovina in obrtnost veliko škodo. Povdarja se, da se v Pragi, izvzemši izgrede, kakeršni se primerjajo v vseh večjih mestih, ni prav za prav nič primerilo, kar bi bilo dalo povod k razglasitvi izjemnih naredeb, zlasti pa je sedaj v Pragi uprav uzoren red. Vladi in njenim prilepkom je ta peticija kaj neljuba in da bi nje utis na prebivalstvo zmanjšali, se v deželnem zboru jednaka peticija ni odkazala posebni komisiji, kakor je bilo nasvetovano, ampak kar na kratko zavrgla. Veleposestniki so glasovali z Nemci proti Čehom!

Vnanje države.

Srbska kriza.

Z imenovanjem novega ministerstva in zaključenjem narodne skupščine še nikakor ni rešena

srbska kriza. Boj se bo najbrž šele začel. Zanimivo je, kar pišejo srbski listi. Naprednjaški „Videlo“ pravi: Milanov nepričakovani prihod je ves svet presenetil, najbolj pa radikalno stranko. Vse kaže, da prestana kriza še ni zadnja. „Male Novine“ pišejo: Radikalci so morali državno krmilo iz rok dati in ministerstvo Simić-Nikolajević je prevzelo nalogo, pomesti ostanke radikalnega režima. Milan je svojo nalogo izvršil in bo najbrž odpotoval. Liberalne „Novosti“ pišejo: Zadnji poskus je storjen. Novo ministerstvo bo moralo dobiti podporo v skupščini, sicer je ustavi odbila zadnja ura. — V radikalnih krogih se trdi, da je kralj radikalnim vodjem stavil 18 pogojev, katerih pa ti niso vzprejeli. Klub je jednoglasno sklenil, da ne podpira nobene vlade, ki bi vzprejela kraljeve pogoje.

Italijanske homattje

Kakor znano, določila je vlada, da se italijanski parlament snide šele dne 20. februarja namesto dne 25. januarja. Italijanski listi pišejo o tej naredbi dolge članke. Večina izmed njih ni s to naredbo kar nič zadovoljna in trdi celo, da je nezakonita. Glasom vladnih listov je bil glavni povod tej naredbi ta, da se je vlada nekako bala napovedanih interpelacij in debat o sicilemskem ustanku, oziroma njihovih posledic; ker se vlada nadeja, da bo do konca meseca februarja nastal po celi Italiji red in mir, se bo lahko vpuščala v razprave o neredih, ne da bi bila v strahu, da bodo govori socialističnih poslancev razburili prebivalstvo in prouzročili nove izgrede.

Francoska zbornica.

Za včerajšnji dan je bila v francoski zbornici napovedana zanimiva razprava. Radikalni poslanec Clovis Hugues je že v torek naznanil svojo interpelacijo o preganjanju anarhistov ter pri tej priliki povedal, da se je z ministrom notranjih del domenil, da pride interpelacija kakor včeraj v razpravo. Neki drugi pristaš radikalcev je predlagal, naj se interpelacija odloži za mesec dni, Camille Pelletan pa je zahteval, naj pove ministerski predsednik, ali je za to, da pride interpelacija na predlagani dan v razpravo, ali šele čez mesec dni. Ministerski predsednik je uvidel, da bočejo radikalci mej njim in ministrom notranjih del prouzročiti konflikt in zato je rekel, da se strinja z obljubo, katero je bil minister notranjih del dal interpelantom, da si mu bilo dosti ljubše, da se je vsa stvar odložila za mesec dni. Zbornica je potem določila, da se naj vrši razprava na včerajšnji dan in tako je ministerstvo zadel majhen poraz. Sicer pa kaže glasovanje o tem nasvetu, da vlada še vedno nima trdne in v vaakem slučaju zanesljive večine in da se kako presenečenje prav lahko primeri.

Dopisi.

Iz Kranja, 22. januarja. [Izviren dopis.] („Slovensko bralno društvo“.) Marsikateri naših prijateljev je že vpraševal: Kako stoji danes naše bralno društvo? Zadnji čas je to vprašanje v resnici precej resno postalo in vredno je, da se tu nekoliko pretrese. Čulo se je z raznih stranij, celo iz kroga društvnikov: „Kaj ne, bralno društvo je na slabih nogah in pojde rakom zvižgat?“ Ali so to res govorili društvniki? Da! Žalostno ali resnično je, da se že člani bralnega društva bojé, da društvo propade. Dovolil bi si le jedno vprašanje, častiti društvniki: „Kdo bi bil pa v tem slučaju kriv?“ Večina od Vas naj si sama odgovarja na to vprašanje. Faktum je, da je nekaternikom že zmrnil vsak čut za narodnost! Kje je poprejšnje bralno društvo,

nekega člana angleškega parlamenta. A odvetoik Nestor toži, kako se mu je „list izneveril“.

Katanič ne amatra za potrebno, da se poslovi, ampak se molče na dverih obrne in odhaja v svojo sobo.

Drugi dan so stvari stale tako:

* * *

Na brigadirji Veljku ni bilo opaziti nikakršne izpremene, mimo tega, da je malo ostreje kakor sicer psoval natakarkja, češ da mu ni prinesel tolste govedine. Tega pa prav za prav niti najmanje ni bilo spravljati v sklad s sinočno afero, ker je brigadir imel tri vzroke, da je bil slabo razpoložen: prvič, ker je meso bilo v resnici mršavo, drugič, ker je bil, kakor navadno, pošteno gladen, a tretjič, ker ga je odvetnik Nestor sinoči precej „vščnil“.

Na poročniku Vasiljeviči se je opazalo zopet to, da je danes na šetališči popolnoma spustil svojo sabljo, da mu riše po pesku, a navadno mu jo je pritrjal na verižico, da mu je opletala mej nogami; in da je z bičem bfi po listji na kostanjih. V govorjenji je bil povse odločen, svoboden, kakor vedno, in se delal tako ravnodušnega, kakor da ne bi bil sinoči prevrnil niti skledice s kavo. Še le v kopeli, kjer je dobil sinočno družčino, govoril je najprej o dvobojih v obče; potlej je prišel na svoj konflikt z

Jankom, in tu je bil jako velikodušen: „Zaman!... Dotaknil sem se ga malo ondu, kjer ga boli! Fej! Tako se časi zgodi človeku pri kozarci vina! Siro-mak! Da, da! Pomislite, on... Pa mene poziva! Jaz sem torej pozvan — volim orožje in prvi streljam! Privezal ga bom za murvo... pravico imam, pozvan sem... pa nabašem top... seveda, jaz izbiram orožje!... in...“ udari z dlanjo po vodi in zazvižga.

Katanič se na to tako gromoglasno zasmeye, da vsi tje pogledajo. On pa se kar trese in čimdalje glasneje smeje. Potopi se pod vodo, ali iznad njega glave se dvigajo veliki mehurčki. Ko se postavi pokonci, otare si z dlanmi oči in, sladko se smeje, pravi poročniku:

— No, temu se gotovo ne bi dobra godila! Temu bi vi pokazali, s kom bi se rad duelloval! — Nato se prične iznova smijati in pretrgano govoriti:

— Seveda, vi ste pozvani... izberete top... ha, ha!... pa njega za murvo! ha, ha!... Siro-mak, niti koščka ne bi ostalo od njega! Ha, ha, ha!

Poročnika ne le, da ni užalil ta smeh, ampak jel se je i sám smijati. Naposled se zopet zresni:

— E, ali sedaj je vse pri kraju! Čakal sem do osmih pismenega poziva, kakor to red zahteva. Ali ni me pozval! — Poročnik zmaje z rameni.

— A tako zahteva red? reče Katanič z navidezno in glupim interesom.

— Seveda, tako red zahteva! To zahteva tudi moja oficirska čast.

Katanič osuplo zmaje z rameni.

Košutič je upotrebil to priliko, da pripoveduje o nekih „američanskih“ dvobojih, v katerih se nasprotnik pojí za raztopljenim avincem, golta dinamitne praške, in na vse to se še ravnodušno smeje in trebi zobe.

Janko pa je bil v tako žalostnem položaji, da ni vedel, kam bi se djal. Strašansko je občutil sramoto in ponižanje, katero se ne da izgladiti z nikakršnim taktom niti heroizmom. Prašal je sam sebe: kak vrag te je nosil tje, ko si videl pijane ljudi? Potem se je čudil, da ga je tako razvnela beseda „dulgineja“, in končno se je ves potil od sramote in arda, ko se je spomnil, kako je prav kakor tam dete, potegnil brigadirjevo sabljo in se tako spravil v „glup, gluup, najbolj glup položaj na svetu!“ Kar je najhuje in najbolj sitno, je to, da sedaj ne vé, kaj bi. Da ga iznova pozove na dvoboj — kaj pa še! Da se bife z njim kakor kaka propalica v parku in da napravi še večji škandal — fej! Z roko se udari po čelu. — „Vsako čudo traje tri dni!“ Ali daj, prebij te tri dni! (Dalje prih.)

kje je njega življenje? Mrzlo, vse mrzlo, in vendar je odbor storil vse, kar je le mogoče bilo. Pri vsem pa je pri raznih veseljih, prirejenih z ne malim trdom, moral gledati sicer jako lepe, a — prazne društvene prostore. Vse to se godi tako, kakor bi bilo bralno društvo v našem mestu nepotrebno, češ, kaj za to, če imamo jedno društvo več ali manj. Kako krivo in splošni stvari škodljivo je to mnenje, se da kar otipati. Vsako slovensko društvo, pa bodi še tako skromno, je prava narodna trdnjava. Sicer pa ne bodem dalje razmotrival tega vprašanja, samo to naj še vprašam: Kaj bi pa bilo potem, dragi društveniki, ako bi društvo v resnici prenehalo? Kdo bi nam dajal oziroma prirejal potem veselice in druge zabavne večere? To vprašanje je posebno važno in priporočila vredno naj bi se vzelo v pretres. Oklenimo se torej zopet društva, posvetimo mu vse svoje moči, saj dobro vemo, da tako ne more iti dalje, odbor prazne vreče ne more kvišku držati. Pričakujemo, da ne bodo te besede padle na nerodovita tla, da se bode pričelo zopet staro gibanje.

Iz Št. Petra na Krašu, 23. januarja. [Izv. dop.] Veselica, katero so tukajšnji rodoljubi v korist nesrečnim pogorelcem priredili dne 21. t. m. v gostilni gospoda Pavliča, je bila nepričakovano številno obiskana. Videli smo več odličnih dam in gospodov iz Postojine in iz Bistrice. Le žal nam je, da je nadležna hripa nam prekrižala nameravani obširni veselčni red. Prosim, naj udeležniki veselice ne vzamejo za zlo, ako ni bilo od veselice toliko užitka, kolikor se ga je pričakovalo. Imeli pa bodo od veselice nesrečni pogorelci lep užitek, ker nje čisti dohodek znaša 90 gld. reci: devetdeset goldinarjev. Gotovo lepa svota, ki svedoči, kako radodarni in dobrosrčni ljudje so bili zbrani na veselici. Sicer pa vzlic vsem oviram upamo, da je bil tudi mladi svet in zlasti krasni spol z veselico zadovoljen. Češki kvartet je tako dobro strune prebiral, da so mlade gospice in gospodje šele pri jutranji zarji dvorano in plesišče zapustili. Končno bodi še omenjeno, da je gospod Pavlič kot gostilničar vse kar treba za želodec prav dobro preskrbel. Vsem tistim pa, kateri so s svojimi doneski pripomogli, da se je tukajšnjim pogorelcem žalostni položaj nekoliko polajšal, izreka presrečno zahvalo odbor.

Domače stvari.

— (Deželni zbor kranjski.) Pri rešitvi raznih prošenj bila je večja debata pri rešitvi prošnje letoviškega društva na Bledu, da bi dežela, podpirala zgradbo letoviškega poslopja na Bledu, oziroma prevzela garancijo za posojilo 35 000 gld., ki ga bode dala kranjska hranilnica. Proti temu je govoril posl. Hribar, vzprejet pa je bil predlog finančnega odseka, da se dovoli ta garancija. Ostale točke dnevnega reda so se rešile brez posebnih debat in se je končala seja ob 2. uri.

— (Osobne vesti.) Za člane deželnega šolskega sveta goriškega so imenovani prošt Andrej Jordan, profesor Andrej Marušič, ravnatelj goriške realke dr. Egidij Schreiber in gimnazijski ravnatelj dr. Henrik Gross. — Okrajni sodnik Simon Lettich v Voloski je imenovan svetnikom pri dež. sodišči v Trstu.

— (Umrli) je dne 24. t. m. v Celovci dr. Valentin Nemeč, stolni kanonik, dekan itd. v 59. letu dobe svoje. Pogreb bode jutri ob 1/2 11. uri dopoldne.

— (Uršulinski meščanski šoli.) Našo notico, da snuje vodstvo uršulinskega konventa v Ljubljani dvojne meščanske šole z nemškim učnim jezikom, popravil je „Slovenec“ v toliko, da snujejo Uršulinke nemško in slovensko meščansko šolo. Ta „Slovenec“ popravek je morda resničen, tega ne vemo, dobro pa vemo, da naša notica vzlic temu ni bila povsem neosnovana. Faktum je namreč, da so Uršulinke prosile dovoljenja, ustanoviti nemško in „utrakvistično“ meščansko šolo. Na „utrakvistično“ šoli bi se bila samo slovenščina učila v slovenskem jeziku, vsi drugi predmeti (menda tudi veronauk) pa izključno v nemškem jeziku. Ta šola bi bila torej čisto navadna pomenčevalnica. Da pa se ta „utrakvistična“ šola ne ustanovi nego — glasom „Slovenčevega“ pojasnila — mesto nje slovenska meščanska šola, to pač ni zasluga častitih Uršulink, nego zasluga c. kr. načelnega ministerstva, katero ustanovitve rečene „utrakvistične“ šole ni dovolilo. Mi ne vemo, ali so Uršulinke pozneje res prosile dovoljenja, ustanoviti slovensko in nemško meščansko šolo, vemo

pa, da so hotele ustanoviti nemško in „utrakvistično“ šolo in o tej nameri smo v svoji notici govorili. Da se je ta namera izjalovila, nas samo veseli!

— (Slovensko gledališče.) Jutri, soboto, predstavljala se bode na slovenskem odru Sardoujeva efektna drama v štirih dejanjih „Fedora“. Po sijajnem uspehu, ki ga je dosegla lani na našem odru, po izborni igri gospe Borštnikove in gosp. Borštnika ne dvomimo, da bode jutri gledališče prav dobro obiskano. Omenimo naj še, da je v ulogi Loris Ipanova gosp. Borštnik v Zagrebu dosegel velikanski uspeh s svojo naravno-realistično igro, kakor smo že poročali. Gospa Borštnikova pa šteje „Fedoro“ mej svoje najboljše vloge.

— (Škrlatica v Ljubljani) Kakor se nam poroča, začela se je zadnje dni širiti škrlatica v Ljubljani ter se je od 6. do 24. t. m. prijavilo 11 slučajev; v štirih slučajih končala je bolezen s smrtjo. Do sedaj opazala se je ta bolezen le pri otrocih do 10. leta, poslednje dni pa so zbolele tudi tri kandidatice tukajšnjega učiteljskega. Mestni fizikat je storil potrebne korake, da se ta nalezljiva bolezen ne raztrosi po mestu.

— (Vojaške vesti.) Kakor smo že naznanili, vršile se bodo letos po zimi velike strelne vaje topničarjev na vojaškem strelišči pri Krškem. Včeraj se je odpravil v Krško 37. artilerijski polk iz Gorice ter je dospel sinoči v Postojino. Iz Postojine maršira polk čez Črknico, Velike Lašče in Novo Mesto v Krško, kamor dospe v nedeljo. Strelne vaje tega polka trajale bodo pet dni. Za Goriškim polkom odrine Ljubljanski topničarski polk k strelnim vajam v Krško. — Tukajšnji pešpolk št. 27. praznoval bode 6. februarja tridesetletnico bitke pri Oeversee, katere se je v vojski proti Dancem leta 1864. slavodobitno udeležil.

— (Društvo komisijonarjev v Ljubljani.) Deželna vlada odobrila je cenovnik društva komisijonarjev, kakor ga je nasvetoval občinski svet Ljubljanski, ter se je društvu ukazalo, da mora vsakemu komisijonarju izročiti po jeden izvod cenovnika, kateri mora vedno pri sebi imeti in ga vsaki stranki, ki to zahteva, pokazati. Jeden izvod mora biti prilepljen na primernem kraju v društveni pisarni.

— (C. kr. železniško obratno ravnateljstvo v Beljaku) razglša, da se z dnem 1. februarjem zopet otvori postajališče Wieting mej postajama Mösel in Ebersteinom (Svincem) za osobni in pratežni promet. V vožnem redu veljavnem od dne 1. oktobra t. l. so vsi podatki glede časa, v katerem se tu ustavljajo osobni vlaki.

— (Zmrznil je) gostač Jurij Pečnik iz Jarovca. Našli so ga kake četrte ure od njegovega stanovanja na nekem travniku mrtvega. Bržkone je vračajoč se iz Sroml na omenjenem mestu v pijanosti padel in zaspal ter tako našel smrt.

— (Veselice) Škofjeloška čitalnica priredi dne 4. februarja 1894 leta v društvenih prostorih plesni venček. Začetek ob 8. uri zvečer. Vstopnina za ude 50 kr., za neude 1 gld. Gospe in gospice proste. Pri plesu svira godba sl. c. in kr. pešpolka Leopold II, kralj Belgijcev št. 27. — Čitalnica v Brežicah priredi v nedeljo 4. februarja 1894 v hotelu Klembas veselico s dramatično predstavo, petjem in prosto zabavo. — Senoženska čitalnica priredi dne 28. januarja 1894 v prostorih g. Mušiča plesni venček. Pri plesu svira orkester. Mej odmorom svirali bodo tamburaši Senožski. Začetek ob 8. uri zvečer. Vstopnina 1 krono, obitelj 2 kroni. Preplačila se hvaležno vzprejmo. — Čitalnica v Sežani priredi v četrtek, dne 1. februarja 1894 veselico. Vstopnina 1 krono. Začetek ob 6 1/2 uri zvečer pri „Treh kronah“. Svira Fehnelov kvintet. Čisti dohodek je namenjen tukajšnji šolski mladini in v pokroviteljstvo moške podružnice sv. Cirila in Metoda za Sežano, zato se ne stavijo meje radodarnosti. — Hrvatska čitalnica v Kastvu priredi v nedeljo dne 4. februarja v prostorih „Narodnega doma“ v Kastvu zabavo s petjem, dramatično predstavo in plesom. Vstopnina za osebo 1 gld., — za obitelj 1 gld. 50 kr. Preplačila se hvaležno vzprejemajo. Začetek ob 8. uri zvečer.

— (Novo bralno društvo) Rodoljubi pri Sv. Tomažu nad Veliko Nedeljo snujejo svoje bralno društvo. Namestništvo v Gradci je že pravila potrdilo. Dne 4. februarja vršil se bode ustanovni shod združen s primerno veselico. Občinstvo se za novo društvo zelo zanima.

— („Celjski Sokol“) priredi maskarado dne 4. februarja. P. n. občinstvo bodi opozorjeno, da se bo ta večer pri bengalski razsvetljavi uprizorila velikanska, ukusno izvedena živa podoba „Veseljca“. Ta pravo za pravo glavna točka napravila bode izvestno velik utis. Vršili pa se bodo v teku večera tudi drugi prizori. Nastopil bode, da se ugodi modernim zahtevam — indijski kvartet, ki je že obljubil zapeti in dramatično predstaviti nekaj izvornih indijskih legend. Posetiti je obljubila maskarado mej drugimi neka tajna družba — seveda krotkejša od češke „Omladine“. Govori se, da bo to neka menažerija uprav nalovljenih dozdaj še neznanih afriških zverin. Pravo nje bistvo pa se bo šele pri maskaradi pokazalo in zato je vsakdo, ki je vede željen, uljudno povabljen na ta večer.

Odbor.

— (Dajte nam slovenskih pravnikov.) Tako kliče tudi Celjska „Domovina“ in toži, da se pri tamošnjem okrožnem sodišči vedno bolj čuti pomanjkanje slovenskih pravnikov. Zaradi tega se vedno bolj usiljujejo Nemci, ki se le težko in neradi priučijo slovenščini. O tem perečem vprašanji smo tudi mi spregovorili nedavno in izrekli želje, da se več slovenskih mladeničev posveti sodnijskemu poklicu.

— (Lepe šolske razmere.) Ne samo na Koroškem, v tej deželi pedagoških nemogočnosti, nego tudi na Štajerskem kažejo se čudne razmere na slovenskih šolah. Pri Sv. Petru pri Radgoni poučuje na slovenski šoli učitelj, ki baje še slovenski ne zna!

— („Pettaufer Zeitung“) za katero je pač malokdo vedel, da sploh eksistuje, prenehala je izhajati z novim letom. Tudi neki drugi jednaki listič se baje močno maje in bi bil že davno zaspal — kakor pravi „Domovina“ — ko bi ga nekateri njegovi patroni ne pošiljali v svet z velikimi žrtvami in ga usiljevali ljudem.

— (Konflikt mej častniki in civilisti.) Dne 21. t. m. nastal je pred gledališčem v Ptui prepir mej dvema pijonirskima častnikoma in nekim mladim meščanom. Meščan J. Leskoschegg bil je ranjen na glavi in na roki, ker sta častnika mahala s sabljo po njem.

— (Zadušila se je) cela rodbina pri Sv. Urbanu blizu Ptuja, namreč posestnik Miha Vilinik, njegova žena in dva otroka. Ker zvečer niso pogasili ognja, vnelo se je bruno in so se vsi štirje zadušili. Samo najmlajši otrok, ki je bil zlezal pod odejo, ostal je živ.

— (Visoka starost.) V poslednjem času smo že večkrat imeli priliko poročati o stoletnih starkah. Te dni umrla je zopet v Št. Petru na Vasi na Koroškem občinska uboga Jera N., ki je dosegla redko starost 100 let.

— (Lokalna železnica iz Trsta na Opčino.) Trgovinsko ministerstvo dovolilo je civilnemu inženjerju dr. Evgenu Geiringerju v Trstu in višjemu inženjerju Seligmanu na Dunaju, da smeta izvrševati tehnična pripravljala dela za lokalno železnico iz Scorcole na Opčino. Dovoljenje velja za 6 mesecev.

— (Samomori v Pulji) se množe mej vojski v poslednjem času prav izredno. Te dni ustrelil se je pomorski aspirant S. Kraus, sin polkovnega zdravnika. Nesrečna ljubezen je bila baje vzrok. Malo poprej pa so se v enem dnevu ustrelili štirje mornarji!

— (Hrvatske pevke v tujini.) V poslednjem času se je posebno mnogo Hrvatice pojavilo na raznih gledališčih kot primadone, kakor smo že imeli priliko omeniti. Zdaj je nastopila zopet v Augsburgu mlada umetnica gdca. Grabarska (pl. Gvozdanović), o kateri se kritika izraža prav laskavo. Koliko slovanskih talentov nam jemlje tujina, ker doma ni mesta za njih!

— (Ljubezniva tašča.) Soproga sedlarja K. v Zagrebu ostavila je te dni svojega moža in šla nazaj k svoji materi v Petrinjski ulici. Ko je prišel K. po svojo ženo, vzprejela ga je tašča s psovkami, katerim ni bilo ni konca ni kraja. Razburjen udari K. po tašči, a to se mu je slabo obneslo. Dobil je od tašče udarec z železnim loncem po glavi, da se je krvaveč zgrudil na tla. Ljubeznivo taščo izročili so sodišču.

**Slovinci in Slovenke! ne zabite
družbe sv. Cirila in Metoda!**

Razne vesti.

* (Ubegli urednik.) Belgrajške liberalne „Novosti“ bile so v poslednjem času večinoma zaplenjene, njih izdajatelj pa obsojen v znatne globe. Proti uredniku prof. Radoslavjeviću se je dvignila obtožba zaradi žaljenja Veličanstva in je bil že podpisan zaporni list. Radoslavjević pa je pravočasno pobegnil in je zdaj v Pančevu. List pa je prenehal izhajati.

* (Novo razstreljivo.) Francoski kemik Raoul Pictet iznašel je novo razstreljivo, katero imenuje fulgurit. Te dni vršile so se poskušnje, ki so imele prav povoljen uspeh. Teh poskušanj sta se udeležila dva od vojnega ministerstva odposlana častnika in trije civilni državni odposlanci, poleg teh pa še nad 30 častnikov. Naboji po 110 do 140 gramov težki so se vložili v 60 do 90 centimetrov globoke luknje in sprožili električnim potom. Pri eksploziji čul se je le neznan pok, a učinek je bil velik.

* (Otelo in Jago.) Pri predstavi opere „Otelo“ v kraljevskem opernem gledališču v Budimpešti nastal je te dni velik škandal. Ko Otelo podere Jaga na tla in stopi z nogo nanj, storil je to tenor Perotti malo močnejše, nego bi trebalo, na kar je bariton Odry odinil ga, tako da je tenor skoro padel. Občinstvo tega ni zapazilo, a po končanem dejanji razprla sta se Otelo in Jago za kuliso prav za res in Otelo je že hotel — zvest svojemu vročernemu značaju — udariti po Jagu, kar je pa zabranil režiser. In tako je ostalo samo pri besedah in ni prišlo do pretepa, ki bi bil gotovo nastal.

* (Demonstracija proti članom gledališča.) V Aachenu se mora občinstvo posebno zanimati za privatno življenje gledaliških umetnikov. V tamošnjem mestnem gledališču je bil te dni velik škandal, ko se je predstavljala opera „Cavalleria rusticana“. Baritonist Gura, kateremu je nedavno umrla mlada njegova soproga, imel je intimne odnose s pevko Mitschiner. Ko je poslednja nastopila te dni kot Santuzza, začelo je občinstvo pisati, kar jo je očitno razburilo. Ko pa nastopi Gura v ulogi Alfia, nastal je pravi peklenški ropot, ki ni prenehal prej, da se je zagrinjalo spustilo in se je prenehala predstava. Še na ulici so razgrajali ljudje, Gura pa je pobegnil skozi stranska vrata iz gledališča.

* (Misterijozen samomor.) V Palermu vzbudil je veliko senzacijo samomor generalštabnega načelnika tamošnje posadke polkovnika grofa Sapio ta. Razprl se je bil prav hudo s poveljnikom sicilskih vojnih čet generalom Morra di Lavriano in prišel je ves razburjen domu ter ni hotel z nikomur občeati. Po noči pa se je ustrelil z revolverjem. Grof Sapio bil je rodom Sicilijanec, še le 42 let star in izborni častnik.

Telegrami „Slovenskemu Narodu“:

Dunaj 26. januarja. Grof Kalnoky od-potoval je nocoj na cesarski dvor v Budimpešto.

Zader 26. januarja. V včerajšnji seji deželnega zbora so bile hude debate. Biankini zahteval, naj se v navtičnih šolah v Dubrovniku in Kotoru uvede hrvaščina kot učni jezik. Vladni načrt lovskega zakona je deželni zbor odklonil.

Praga 26. januarja. V deželnozborski komisiji, voljeni za posvetovanje o Vašatyjevem predlogu glede ustanovitve posebnega najvišjega sodišča za dežele češke krone, precizirali Nemci zase in veleposestniki zase svoje stališče napram predlogu, izjavili, da se nečejo udeleževati komisijjskih posvetovanj, ter zapustili dvorano.

Praga 26. januarja. Namestništvo razveljavilo sklep obč. sveta Praškega, s katerim se je zahtevalo razveljavljenje izjemnih naredeb.

Berolin 26. januarja. Bismarck od-potoval danes jutraj iz Friedrichsruhe v Berolin. Spremljajo ga s'n njegov, grof Herbert Bismarck, tajnik dr. Chrysander in zdravnik dr. Schweninger.

Berolin 26. januarja. Ob 1. uri pripeljal se je Bismarck. Stroj in dva vagona bili ovenčani. Princ Henrik pozdravil Bismarcka oficijelno. Bismarck izgleda dobro. Pred kolo-dvorom čakalo na tisoče ljudi, ki so Bismarcka in princa pozdravili z burnimi „Hoch“- in „Hurrah“-klici. Po vseh ulicah bilo polno ljudi, ki so Bismarcka aklamirali in voz njegov s cvetkami obsipali.

Rim 26. januarja. V Paviji in v Neapolju priredili visokošolci velike izgrede. Vlada zaključila obe vseučilišči.

Barcelona 26. januarja. Neki anarhističen zidar vstrelil z revolverjem na civilnega guvernerja in ga ranil na glavi.

Izdajatelj in odgovorni urednik: Josip Noll.

Sokolova maskarada.

Bratje člani odseka za maskarado se vabijo k seji, ki bo danes v petek dne 26. t. m. v prostorih „Narodne čitalnice“. Prosi se polnoštevilne udeležbe!

Na zdar!

ODBOR.

„LJUBLJANSKI ZVON“

stoji

za vse leto 4 gld. 60 kr.; za pol leta 2 gld. 30 kr.; za četrt leta 1 gld. 15 kr.

Začetek ob 1/8. uri zvečer.

Štev. 41. Deželno gledališče v Ljubljani. Dr. pr. 569

V soboto, dne 27. januarja 1894.

FEDORA.

Drama v štirih dejanjih. Spisal Viktorien Sardou. Preložil Fran Gestrin. Režiser gospod Ignacij Borštnik.

Začetek točno ob 1/8. uri, konec po 10. uri zvečer.

Dramatično društvo.

Pri predstavi svira orkester slavnega pešpolka Leopold II., kralj Belgijcev št. 27.

Ustoppina:

Partnerski sedeži od I. do III. vrste 70 kr., od IV. do VIII. vrste 60 kr., od IX. do XI. vrste 50 kr. — Balkonski sedeži I. vrste 50 kr., II. vrste 40 kr., III. vrste 40 kr. — Galerijski sedeži 30 kr. — Ustoppina v lože 40 kr. — Parterna stojišča 40 kr. — Dijaške in vojaške ustoppnice 30 kr. — Galerijska stojišča 20 kr.

Sedeži, lože in ustoppnice se dobivajo v stari čitalniški trafiki v Šelenburgovih ulicah in na večer predstave pri blagajnici. V abonement na sedeže se ustopi lahko vsak dan.

Blagajnica se odpre ob 7. uri zvečer.

Prihodnja predstava bo v petek, dne 2. februarja 1894.

Tuji:

25. januarja.

Pri Maltči: Freudenthal, Welisch, Herling, Samter, Schrayer, Polzer, Grünhar, Klötzl, Kulhanek z Dunaja.

Pri Monu: Schmidinger iz Kamnika. — Mikolič iz Rudolfovca. — Leder iz Grada. — Loider iz Solnograda. — Eder Adler, Goldhamer z Dunaja. — Crevatin, Schutt iz Trsta.

Pri bavarskem dvoru: Eppich, Hegler iz Kočevja.

Pri južnem koledvoru: Fiala z Dunaja.

Umrlj so v Ljubljani:

24. januarja: Marija Kramar, mestna uboga, 82 let, Karlovska cesta št. 7. — Janez Wohinc, vrtnar, 76 let, Zabjak št. 9.

V deželni bolnici:

22. januarja: Anton Keršič, gost, 74 let.
23. januarja: Janez Braton, gost, 61 let.
24. januarja: Primož Slatner, gost, 55 let. — Jurij Centa, gost, 84 let.

Meteorološko poročilo.

Dan	Čas opa-zovanja	Stanje barometra v mm.	Tem-peratura	Ve-trovi	Nebo	Mo-krina v mm.
25. jan.	7. jutraj	742.6 mm.	1.6° C	brevz.	obl.	0.40 mm.
	2. popol.	741.7 mm.	4.8° C	sl. szh.	obl.	
	9. zvečer	741.3 mm.	2.4° C	sl. szh.	obl.	dežja.

Srednja temperatura 2.9°, za 4.7° nad normalom.

Izkaz avstro-ogerske banke

z dne 23. januarja 1894.

Prejšnji teden

Bankovcev v prometu	434,390.000 gld.	(— 15,694.000 gld.)
Zaklad v gotovini	278,483.000 "	(— 724.000 "
Portfelj	124,221.000 "	(— 10,119.000 "
Lombard	29,787.000 "	(— 2,498.000 "
Davka prosta ban-kovna rezerva	75,956.000 "	(+ 17,365.000 "
Drž. not v prometu	372,726.000 "	(+ 588.000 "

Dunajska borza

dne 26. januarja t. l.

Skupni državni dolg v notah	98 gld. 15 kr.
Skupni državni dolg v srebru	97 " 95 "
Avstrijska zlata renta	120 " 50 "
Avstrijska krona renta 4%	97 " 50 "
Ogerska zlata renta 4%	117 " 70 "
Ogerska krona renta 4%	94 " 95 "
Avstro-ogerske bančne delnice	1024 " — "
Kreditne delnice	356 " — "
London vista	125 " 40 "
Nemški drž. bankovci za 100 mark	61 " 27 1/2 "
20 mark	12 " 25 "
20 frankov	9 " 96 "
Italijanski bankovci	43 " 55 "
C. kr. cekini	5 " 91 "

Dne 25. januarja t. l.

4% državne srečke iz l. 1854 po 250 gld.	146 gld. 25 kr.
Državne srečke iz l. 1864 po 100 gld.	196 " — "
Dunava reg. srečke 5% po 100 gld.	128 " 50 "
Zemlj. obč. avstr. 4 1/2% zlati zast. listi	122 " — "
Kreditne srečke po 100 gld.	194 " 75 "
Ljubljanske srečke	23 " 75 "
Rudolfove srečke po 10 gld.	23 " 50 "
Akcije anglo-avstr. banke po 200 gld.	155 " 50 "
Tramway-drust. velj. 170 gld. a. v.	260 " — "
Papirnat rubelj	1 " 36 "

C. kr. glavno ravnateljstvo avstr. drž. železnic.

Izvod iz voznega reda

veljavnega od 1. oktobra 1893.

Nastopno omenjeni prihajalni in odhajalni časi označeni so v srednjeevropskem času. Srednjeevropski čas je krajnemu času v Ljubljani za 2 minuti naprej.

Odhod iz Ljubljane (juž. kol.).

Ob 12. uri 5 min. po noči osebni vlak v Trbiž, Pontabel, Beljak, Celovec, Franzensfeste, Ljubno, Dunaj, des Solthal v Aussee, Ischl, Gmund, Solnograd, Lend-Gastein, Zell na Jeseru, Steyr, Lino, Budejovice, Plana, Marjino vaje, Eger, Francove vaje, Karlove vaje, Prago, Draždane, Dunaj, Amstetten.

Ob 7. uri 08 min. jutraj osebni vlak v Trbiž, Pontabel, Beljak, Celovec, Franzensfeste, Ljubno, Dunaj, des Solthal v Solnograd, Dunaj via Amstetten.

Ob 11. uri 50 min. dopoldne osebni vlak v Trbiž, Pontabel, Beljak, Celovec, Franzensfeste, Ljubno, Dunaj.

Ob 4. uri 30 min. popoldne osebni vlak v Trbiž, Beljak, Celovec, Solnograd, Lend-Gastein, Zell na Jeseru, Inomost, Bregnic, Ouh, Genavo, Paris, Lino, Ischl, Budejovice, Plana, Marjino vaje, Eger, Francove vaje, Karlove vaje, Prago, Draždane, Dunaj via Amstetten.

Prihod v Ljubljano (juž. kol.).

Ob 5. uri 55 min. s jutraj osebni vlak s Dunaja via Amstetten, Draždane, Prago, Francovih varov, Karlovih varov, Egra, Marjinih varov, Plana, Budejovice, Solnograda, Lino, Steyra, Ischia, Gmundena, Zella na Jeseru, Lend-Gasteina, Ljubnega, Beljaka, Celovca, Franzensfeste, Trbiža.

Ob 11. uri 27 min. dopoldne osebni vlak s Dunaja via Amstetten, Draždane, Prago, Francovih varov, Karlovih varov, Egra, Marjinih varov, Plana, Budejovice, Solnograda, Ischia, Gmundena, Lino, Steyra, Paris, Geneve, Ouh, Bregnic, Zella na Jeseru, Lend-Gasteina, Inomost, Ljubnega, Celovca, Pontabla, Trbiža.

Ob 4. uri 53 min. popoldne osebni vlak s Dunaja, Ljubnega, Beljaka, Celovca, Franzensfeste, Pontabla, Trbiža.

Ob 9. uri 27 min. s jutraj osebni vlak s Dunaja, Ljubnega, Beljaka, Celovca, Pontabla, Trbiža.

Odhod iz Ljubljane (juž. kol.).

Ob 8. uri 25 min. s jutraj v Kočevje.

" 12. " 00 " dopoldne " "

" 12. " 10 " zvečer " "

Prihod v Ljubljano (juž. kol.).

Ob 8. uri 10 min. s jutraj iz Kočevja.

" 1. " 01 " popoldne " "

" 8. " 46 " zvečer " "

Odhod iz Ljubljane (drž. kol.).

Ob 7. uri 18 min. s jutraj v Kamnik.

" 2. " 05 " popoldne " "

" 6. " 50 " zvečer " "

Prihod v Ljubljano (drž. kol.).

Ob 6. uri 51 min. s jutraj iz Kamnika.

" 11. " 15 " dopoldne " "

" 6. " 20 " zvečer " "

(4—21)

Velika gostilna

v Šmartnem pri Litiji, tik cerkve, z verando, kletjo in lepim stanovanjem, obdana s prostornim vrtom in kegljiščem, se odda v najem. — Več se izve pri lastniku Josipu Jaklič-u v Šmartnem pri Litiji. (110—2)

Kazenski zakon

in

Kazensko-pravdni red

za

gospode juriste in druge

dobivata se v slovenskem jeziku

(v usnje vezano)

v „Narodni Tiskarni“ v Ljubljani.

Cena 3 gld. in 2 gld. 80 kr.

Tovarniška zaloga

šivalnih strojev in
1033 velocipedov 16

IVAN JAX

v Ljubljani, na Dunajski cesti št. 13.

— Ceniki zastoj in poštnine prosto. —

Najboljše
voščilo svetá!

Fernolendt
voščilo za čevlje.

Ces. kralj. dež. priv.

tovarna utem. l. 1835
na Dunaji.

To voščilo brez galice (vitrijola) se lepo črno
sveti ter vzdržuje usnje trpežno.

Povsod v zalogi. (801-27)

Zaradi ponarejanj naj se pazi natanko na moje ime

Fernolendt.

Lastnina in tisk „Narodne Tiskarne“.